

для малят

Синочок Вляля

вірші і малюнки
ВАСИЛЯ ЛІСНЯКА

Люлі-люлі

Уа-уа-уа-уа! -
який же ти мамтокий.

Оце і всі твої слова?

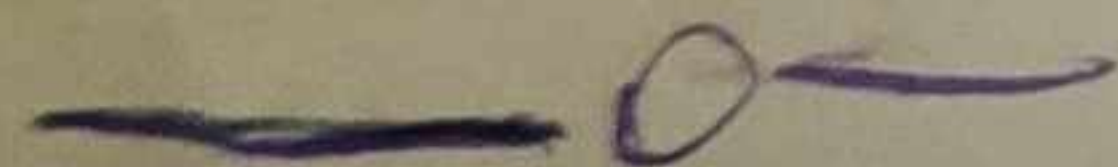
Ну ти люлі-люлі-люлі.

Запи, ситочку мій мамі

закрий свої оченці.

Щоного казку дуб старі

і сплять в гато ситенці.

Нова колісочка

2

Сьогодні ми гарненьку
колісочку купили,
послали в ній м'яку постіль -
ситочка положили.

Сподобалась йому вона.

Не плакав син ні трішки,
а все грому підіймав
і ругенькі і кішки.

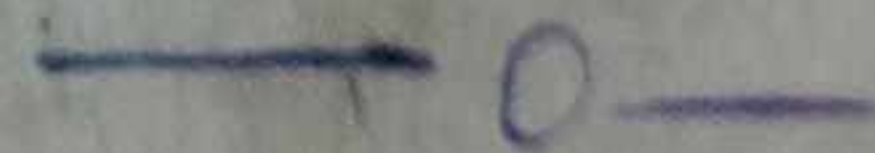
Росіє наш Вал. Кошен десь
купає мама хлопчика,
щедри носить у садок,
де мурчкоть поробили;

де світить десь сонечко,

де так багато м'ятка,

де гілочки гоїдаються,

як Валіна колісочка.

Іграшка

Очицям маленьким
снোক крэдд.

І ружкалки біленькими
шукас: де?

Ой де те вона поділася,
ой де, ой де!

і тут і там шукав уше —
кема ніде! 3

Червона те горохуленка
сховалась тут.
Однаково знайду тебе,
як вистоту!

Та мама нагодилась
на цю біду.
Щасливо подивилась:
— знайду! знайду!

Аж ось вона. Бері, снোক.
Отак ддрми. —
Син знов хитає ружкою
ноди-туди.

і знову горохуленка:
горох! горох!

і дрібно витанцьовує
у ній горох.

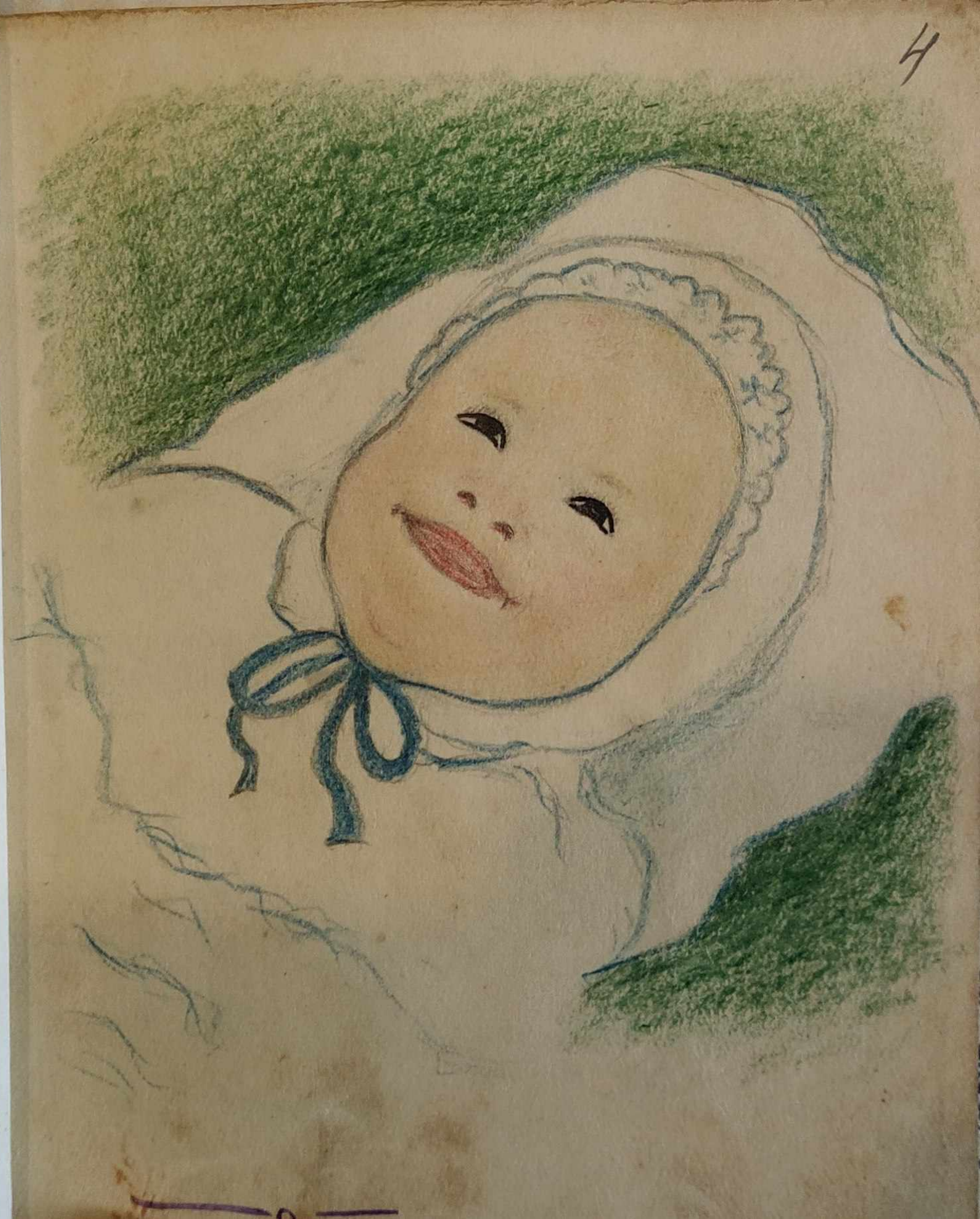
Дієрша посмішка
Мене шукає мама:

- Татко, іди сюди!
Живись, синочок сміється.
Скоріше, скоріше іди!

Я швидко до Колески:
і чуто на бігу
дитиний голосочок
співає так: «а-ау-у».

- Ау-ау, синочок,
піднівуть і я,
а ну ж іще засмієся,
дитинкомко моє.

Синочок посмікнувся.
А я зрадів-зрадів.
Але вищину сорочку
на радощах надів!

Котик

Гулювчу гулювчу,
гулювого котика —
бує, що понадалося —
він ніс собі до ротика.

Тепер же тільки грається
усим, що в нього зараз є.
і котика, і гулювчу
спитай — бере і показує.

Де носик, очі, вушка од
усе вше в кицьки вивалено
і що ведмідь без хвостика
і це тепер помічено.

і кубигок на кубигок
чиміс Валє савляти.
Про корикач, про мурчика
розкаше вірні по пам'яті

і весело у хаті в нас —
нікому не дріматьсь.
Але бжегко всіміхастьсь,
коли наші Валє гратьсь.

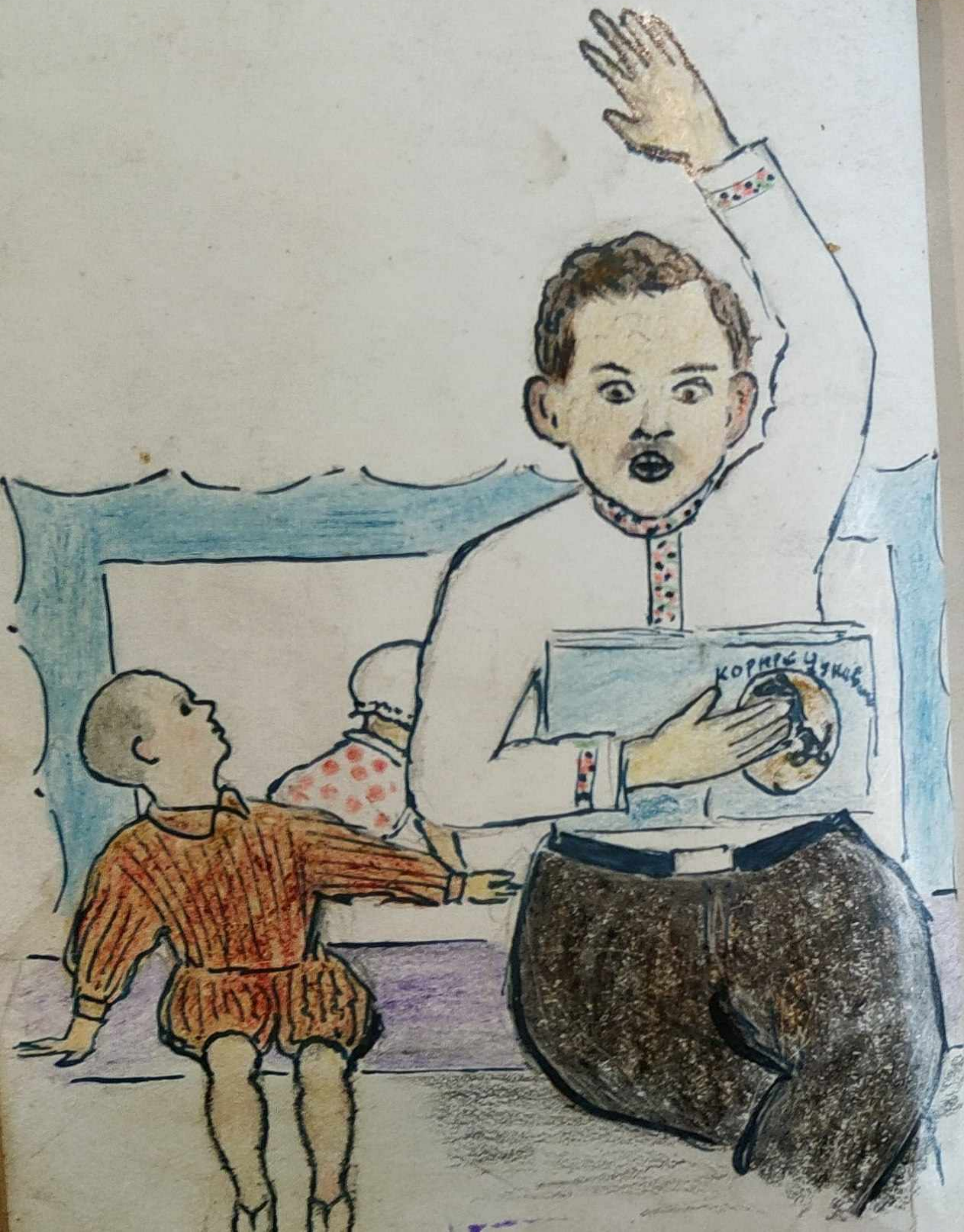
— 0 —

6
«Лілконо»
Ще Валє був малесенький,
не нравєс ще ні з кем,
а вже йому курими ми
Чуковського «Казки».

З двох років стали Валє ми
казки оті гитати.
і швидко сам навчивсь він
що книжечку листати;
казки навчивсь слухати,
малюнки розглядати,
і, коли треба, книжечку
віднести, чи подати.

На етажерці книжечка чд
лежала унизу.
і там її сєногок наш
знаходєв шоразу.

— 0 —

Де на мотку змальований
„нещасний Гіпопо” —
він знав, що це та казочка,
що зветься „лімпопо”.

І зараз же показував
на співчик: — Ну, сідай! —
давав у руки книжечку
і мовив: — Прочитай!

Казки моєї читали ми
по декілька разів.
Комбизей ніг ~~продавици~~ —
слухав би все сядів,
усе б сядів, та слухав би,
не говорив ні з ким.
... Корнісві Пуківському
спасибі за казки.

Квіти

Сказала Валі мама:
— Квітки на те, щоб нюхати.
А раз сказала мама,
то маму треба слухати.

Ходили ми по парку,
а там цюцюцю квіти;
там весело, не марко,
навкругу цудують діти.

Синюк прийшов до клумби
і дупельки за спину.
І дивиться на квіти,
а квіти на дитину.

Валіни вірші

I

Надивившись на книжку,
Вал зліз пулять на лішко.

Трався, бігав, та сміявся,
з подушок перекидався:

кіть-кіть! та кіть-кіть!

— Ну й заграмось ти дитя!

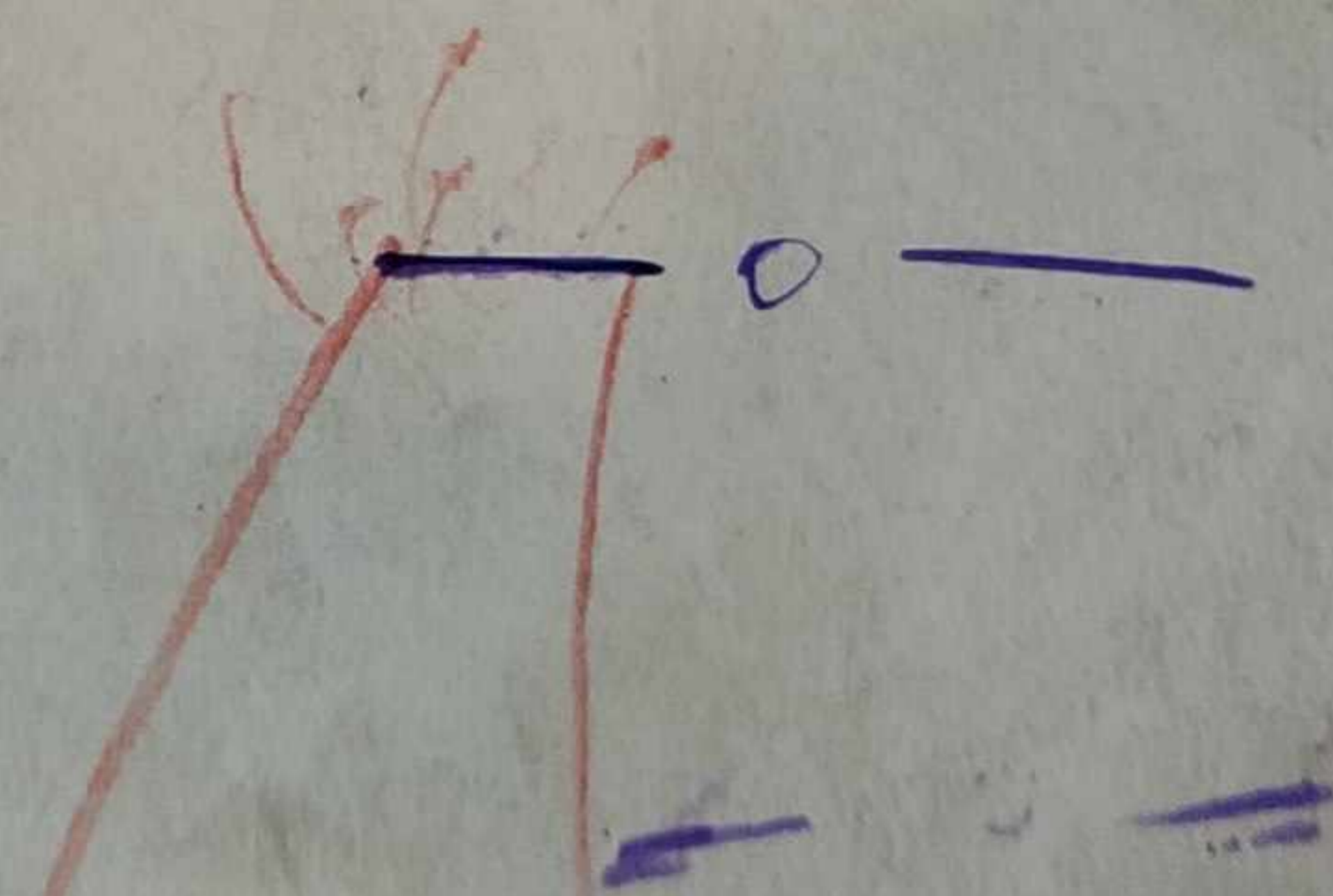
Ще й уміння в нього мал,
і йому і слів не вистагло,
але вірш він таки склав,
як зумів, так і сказав:

— Сяськи-наки,
наки-таки.

Зрозумілого тут мало.
Али йому це гудко стало —
засміялось дитя.
Кіть-кіть, кіть-кіть!

II

Другий вірш він склав пізніше,
може краще, може гірше —
тут сказати ще трудніше,
бо насправді це й не вірш —
щвидше но, швидше но, вилюв, засвої
«Туката, кутана, туката кой!».

Лора

Очі голубуваті,
носиком маленький,
щічки розовуваті,
зубчик біленький —

Лорочка зя Валто
мениша тільки тришки —
в Валі довші ручки,
в Валі довші ніжки.

Валє уміє Лору
уявля уміти.

Уявля зарненсько
міш собото діти.

і сердівка Лора,
і Валє — нащ сеньок,
посадим мавку
під однім зя бочок

під грибочок дурний
горного пучка.
Ще і пустили дощик
з кучлика: кан! кан!

Радіо
Сім годин. Жора вставати.
і багато не спить.

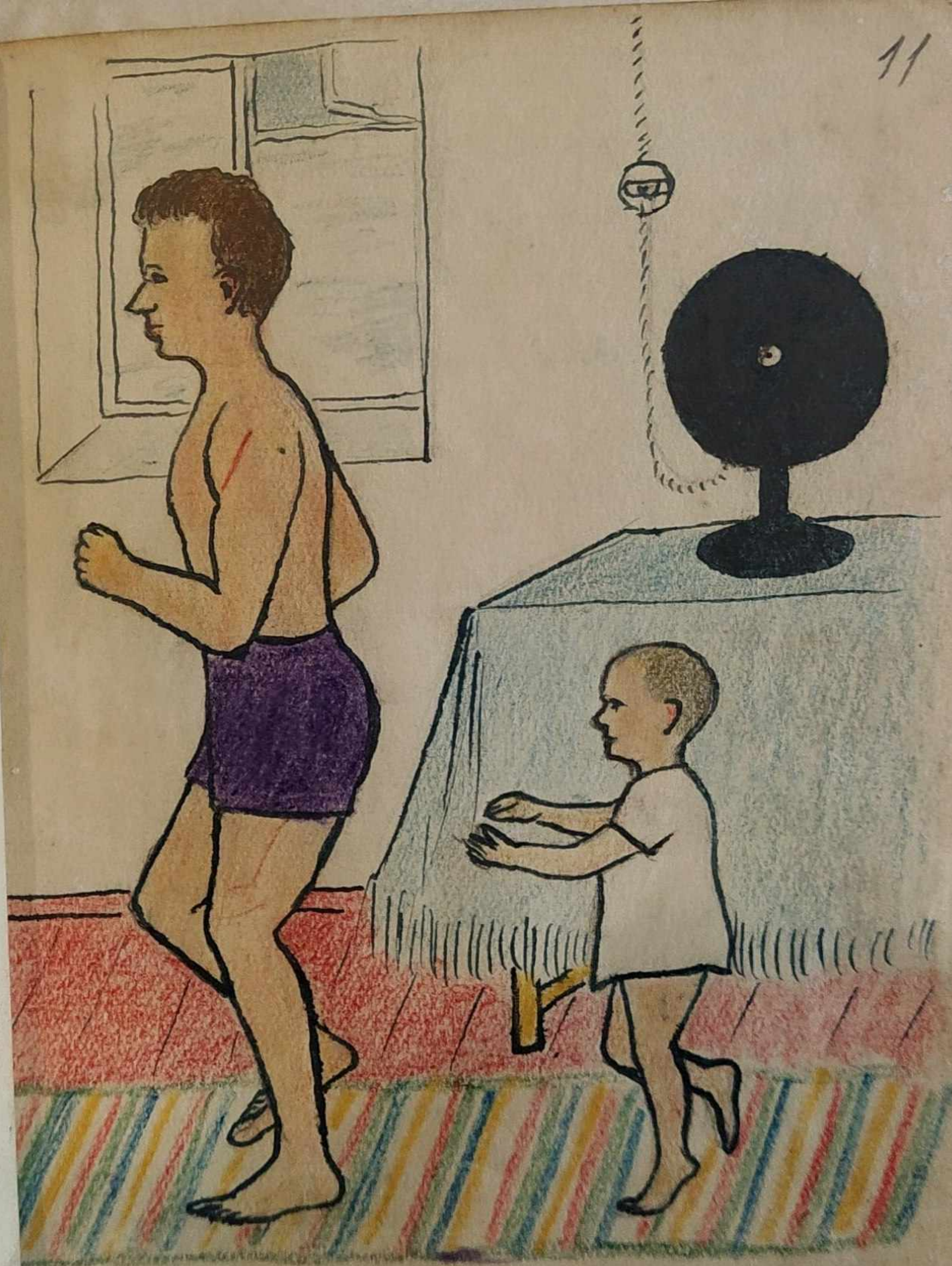
Тато ~~з~~дав посеред хати
фізкультурну роботу.

Тато швидко кроком руши
цеї намісці побіг.

і купається під душем,
А також і собі:

і крокує, і стрибає,
і вмивається сам,
лице і руки витирає,
одягається сам.

Він по радіо навчився
всіх веселих пісень.
і співає, і веселиться
цілих днів, кожен день.

Отакій ситок

Отакій то наш ситок,
отаке він знає,
хот йому оце тепер
ще й трьох літ немає.
Часто подобує ситок
щось таке писати,
букву А і букву О
вміє прочитати;
малювати олівцем
карти й квіти йому,
хот воно й виходить все
ліше собою схоже.

Та нічого! Він зростає
і всього навчиться.
А тепер — ми разом з
будем веселитись!

